

Hoofdstuk 3

Rechtsbescherming sluitstuk van de rechtvaardigheid?

3.1 Inleiding

Uit het voorafgaande hoofdstuk blijkt dat de kans groot is dat de wetgever er niet of onvoldoende in zal slagen eraan bij te dragen dat de rechtvaardigheid bij belastingen ook feitelijk vorm krijgt. Het resultaat van het wetgevingsproces is geen duidelijke, begrijpelijke belastingwetgeving, maar een vage, gecompliceerde wetgeving. Van de vage termen in de wetgeving wordt ook wel gezegd dat zij onder andere worden gebruikt om de inhoud en de ontwikkeling van het begrip "rechtvaardigheid" mede te laten bepalen door de belastingpraktijk zelf.⁵⁰¹ Dat impliceert evenwel dat ervan wordt uitgegaan dat er in de rechtspraktijk sprake is van een goed functionerende werkrelatie belastingdienst-belastingbetaler. Voor die gevallen waarin men er binnen die werkrelatie niet in slaagt inhoud te geven aan een vage term of anderszins tot overeenstemming te komen, moet er ook sprake zijn van een goed functionerend systeem van fiscale rechtsbescherming.

3.2 Het doel van dit hoofdstuk

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de vraag, hoe de overheid in haar uitvoerende macht als belastingdienst (inspecteur/ontvanger) en de fiscale rechter, zouden kunnen bijdragen aan het verwezenlijken van de gewenste rechtvaardigheid bij belastingen. De wetgever heeft toch voor ogen dat de rechtvaardigheid bij belastingen, gesteund door het fiscale rechtsbeschermingssysteem, ook feitelijk vorm krijgt? Dat impliceert dat de belastingdienst en de fiscale rechter erbij stil moeten staan dat de uitvoering van een vage, gecompliceerde belastingwetgeving fiscale deskundigheid vergt

⁵⁰¹ Zie hoofdstuk 1.